

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Capitolul I Dispoziții generale

Art.1 – În scopul asigurării protecției victimelor infracțiunilor, prezenta lege reglementează unele măsuri de informare a victimelor infracțiunilor cu privire la drepturile acestora, precum și de consiliere psihologică, asistență juridică gratuită și compensare financiară de către stat a victimelor unor infracțiuni.

Art.2 – Ministerul Justiției prin Institutul Național al Magistraturii și Ministerul Administrației și Internelor au obligația de a asigura specializarea personalului care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, stabilește legături directe cu victimele infracțiunilor.

Art.3 – Autoritățile publice cu atribuții în domeniul protecției victimelor infracțiunilor în cooperare cu organizațiile neguvernamentale organizează campanii publice de informare în acest domeniu.

Capitolul II Informarea victimelor infracțiunilor

Art.4 – (1) Judecătorii, în cazul infracțiunilor pentru care plângerea prealabilă se adresează instanței de judecată, procurorii, ofițerii și agenții de poliție au obligația de a încunoștința victimele infracțiunilor cu privire la:

- a) serviciile și organizațiile care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență a victimei, în funcție de necesitățile acesteia;
- b) organul de urmărire penală la care poate face plângere;
- c) dreptul la asistență juridică și instituția unde se poate adresa pentru exercitarea acestui drept;
- d) condițiile și procedura pentru acordarea asistenței juridice gratuite;
- e) drepturile procesuale ale persoanei vătămate, ale părții vătămate și ale părții civile;
- f) condițiile și procedura pentru a beneficia de dispozițiile art.86¹, art.86², art.86⁴ și art.86⁵ din Codul de procedură penală, precum și de dispozițiile Legii nr.682/2002 privind protecția martorilor;
- g) condițiile și procedura pentru acordarea compensării financiare de către stat.

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) sunt aduse la cunoștința victimei de către judecătorul, procurorul, ofițerul sau agentul de poliție la care victima se prezintă.

(3) Informațiile prevăzute la alin.(1) sunt aduse la cunoștința victimei în scris sau verbal, într-o limbă pe care aceasta o înțelege.

(4) Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin.(1)-(3) se consemnează într-un proces-verbal, care se înregistrează la instituția din care face parte judecătorul, procurorul, ofițerul sau agentul de poliție la care se prezintă victima.

Art.5 – (1) Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor, cu sprijinul Ministerului Comunicațiilor și al Tehnologiei Informației, asigură funcționarea unei linii telefonice disponibile permanent pentru informarea victimelor infracțiunilor. Prin intermediul liniei telefonice se asigură comunicarea informațiilor prevăzute în art.4 alin.(1).

(2) Accesul la linia telefonică prevăzută la alin.(1) se asigură, în mod gratuit, prin apelarea unui număr de telefon unic la nivel național.

(3) Personalul care asigură comunicarea informațiilor prin intermediul liniei telefonice prevăzute la alin.(1) are obligația de a anunța unitățile de poliție, dacă din convorbirea telefonică rezultă că victima este în pericol.

(4) Autoritățile administrației publice locale și organizațiile neguvernamentale pot înființa la nivel local linii telefonice pentru informarea victimelor infracțiunilor.

Art.6 – (1) Informațiile prevăzute la art.4 alin.(1) se publică pe paginile de Internet ale Ministerului Justiției și ale Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă instanțele judecătorești și unitățile de poliție pot publica pe pagina de Internet informațiile prevăzute la art.4 alin.(1).

Capitolul III

Consilierea psihologică a victimelor unor infracțiuni și alte forme de asistență a victimelor infracțiunilor

Art.7 – Consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor se asigură, în condițiile prezentei legi, de către serviciile de probațiune și protecția victimelor care funcționează pe lângă tribunale.

Art.8 – (1) Consilierea psihologică asigurată de către serviciile de probațiune și protecția victimelor se acordă gratuit, la cerere, pentru victimele tentativei la infracțiunile de omor, omor calificat și omor deosebit de grav prevăzute în art.174-176 din Codul penal, pentru victimele infracțiunilor de lovire sau alte violențe și vătămare corporală săvârșite asupra membrilor familiei prevăzute în art.180 alin.(1¹) și (2¹) și art.181 alin.(1¹) din Codul penal, ale infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzută în art.182 din Codul penal, ale infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare vătămarea corporală gravă a victimei, ale infracțiunilor de viol, act sexual cu un minor, perversiune sexuală și corupție sexuală prevăzute în art.197, art.198 art.201 alin.(2)-(5) și art.202 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului prevăzută în art.306 din Codul penal, precum și pentru victimele infracțiunilor prevăzute în Legea nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Consilierea psihologică gratuită se acordă victimelor infracțiunilor prevăzute la alin.(1), dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

Art.9 – Consilierea psihologică gratuită asigurată de către serviciile de probațiune și protecția victimelor se acordă pe o perioadă de cel mult 3 luni, iar în cazul victimelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, pe o perioadă de cel mult 6 luni.

Art.10 – (1) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se depune la serviciul de probațiune și protecția victimelor de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima.

(2) Cererea poate fi depusă numai după sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

(3) Cererea trebuie să cuprindă:

- a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul, reședința și adresa victimei;
- b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii;
- c) data sesizării și organul judiciar sesizat.

(4) La cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere.

(5) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se soluționează în termen de 10 zile de la data depunerii.

Art.11 – Serviciile de probațiune și protecția victimelor pot asigura și alte forme de asistență a victimelor infracțiunilor.

Art.12 – Organizațiile neguvernamentale pot organiza, independent sau în cooperare cu autoritățile publice, servicii pentru consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor și pentru asigurarea altor forme de asistență a victimelor infracțiunilor. În acest scop, organizațiile neguvernamentale pot beneficia, în condițiile legii, de subvenții din bugetul de stat.

Art.13 – Victimele traficului de persoane și ale violenței în familie beneficiază și de măsurile de protecție și de asistență prevăzute în Legea nr.678/2001, cu modificările și completările ulterioare sau, după caz, în Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul IV

Asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni

Art.14 – (1) Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

- a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat și omor deosebit de grav prevăzute în art.174-176 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală gravă prevăzută în art.182 din Codul

penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală gravă a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și perversiune sexuală prevăzute în art.197, art.198 și art.201 alin.(2)-(5) din Codul penal;

- b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat și omor deosebit de grav prevăzute în art.174-176 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Asistența juridică gratuită se acordă victimelor prevăzute la alin.(1), dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României, dacă victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România și procesul penal se desfășoară în România.

Art.15 – Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, victimelor altor infracțiuni decât cele prevăzute la art.14 alin.(1), cu respectarea condițiilor stabilite la art.14 alin.(2), dacă venitul lunar pe membru de familie al victimei este cel mult egal cu salariul de bază minim brut pe țară stabilit pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită.

Art.16 – (1) Asistența juridică gratuită se acordă numai dacă victima a sesizat organele de urmărire penală în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art.14 alin.(1) lit.b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

Art.17 – (1) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se depune la tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima și se soluționează de 2 judecători din cadrul Comisiei pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor, prin încheiere, în termen de 15 zile de la data depunerii.

(2) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite trebuie să cuprindă:

- a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul, reședința și adresa victimei;
- b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii;
- c) dacă este cazul, data sesizării și organul de urmărire penală sesizat potrivit art.16;
- d) calitatea de soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art.14 alin.(1) lit.b);
- e) dacă este cazul, venitul lunar pe membru de familie al victimei;
- f) numele, prenumele și forma de exercitare a profesiei de avocat de către apărătorul ales sau mențiunea că victima nu și-a ales un apărător.

(3) La cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere și orice alte documente deținute de victimă, utile pentru soluționarea cererii.

(4) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se soluționează prin încheiere, în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(5) În cazul în care victima nu și-a ales un apărător, încheierea prin care s-a admis cererea de asistență juridică gratuită trebuie să cuprindă și desemnarea unui apărător din oficiu potrivit Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Statutului profesiei de avocat.

(6) Încheierea prin care s-a soluționat cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite se comunică victimei.

(7) Încheierea prin care s-a respins cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite este supusă reexaminării de către tribunalul în cadrul căruia funcționează Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor, la cererea victimei, în termen de 15 zile de la comunicare. Reexaminarea se soluționează în complet format din 2 judecători.

Art.18 – (1) Asistența juridică gratuită se acordă fiecărei victime, o singură dată în cursul procesului, în limita unei sume echivalente cu 2 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită.

(2) Fondurile necesare pentru acordarea asistenței juridice gratuite se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

Art.19 – Dispozițiile art.14-18 se aplică în mod corespunzător și pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii.

Art.20 – (1) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii pot fi formulate de reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție.

(2) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii pot fi formulate și de organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției victimelor, dacă sunt semnate de victimă, cuprind datele prevăzute la art.17 alin.(2) și sunt anexate documentele prevăzute la art.17 alin.(3).

(3) Cererea pentru acordarea asistenței juridice gratuite și cererea pentru acordarea sumei necesare punerii în executare a hotărârii judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri civile victimei infracțiunii sunt scutite de taxa de timbru.

Capitolul V

Compensarea financiară de către stat a victimelor unor infracțiuni

Art.21 – (1) Compensarea financiară se acordă, la cerere, în condițiile prezentului capitol, următoarelor categorii de victime:

- a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat și omor deosebit de grav prevăzute în art.174-176 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală gravă prevăzută în art.182 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală gravă a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și perversiune sexuală prevăzute în art.197, art.198 și art.201 alin.(2)-(5) din Codul penal;
- b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat și omor deosebit de grav prevăzute în art.174-176 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Compensarea financiară se acordă victimelor prevăzute la alin.(1), dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

(3) Compensarea financiară se acordă victimelor prevăzute la alin.(1) în baza convențiilor internaționale la care România este parte, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României și victima este străin care nu locuiește în România.

Art.22 – (1) Compensarea financiară nu se acordă dacă:

- a) se stabilește că fapta nu există sau nu este prevăzută de legea penală ori că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare împotriva atacului victimei în condițiile art.44 din Codul penal;
- b) victima este condamnată definitiv pentru participarea la un grup infracțional organizat;
- c) victima este condamnată definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art.21 alin.(1);
- d) instanța reține în favoarea făptuitorului circumstanța atenuantă a depășirii limitelor legitimei apărări împotriva atacului victimei prevăzută la art.73 lit.a) din Codul penal sau circumstanța atenuantă a provocării prevăzută la art.73 lit.b) din Codul penal.

(2) Victima care a beneficiat de compensare financiară sau de un avans din compensarea financiară este obligată la restituirea sumelor dacă se stabilește existența unuia dintre cazurile prevăzute la alin.(1).

Art.23 – (1) Compensarea financiară a victimei se acordă numai dacă victima a sesizat organele de urmărire penală în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art.21 alin.(1) lit.b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.

Art.24 – (1) În cazul în care făptuitorul este cunoscut, compensarea financiară a victimei poate fi acordată, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

- a) victima a formulat cererea de compensare financiară în termen de un an, după caz:
 - 1. de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care instanța penală a pronunțat condamnarea sau achitarea în cazurile prevăzute la art.10 alin.1 lit.d) și e) din Codul de procedură penală și a acordat despăgubiri civile ori a pronunțat achitarea în cazul prevăzut la art.10 alin.1 lit.c) din Codul de procedură penală sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute la art.10 alin.1 lit.g) și i¹) din Codul de procedură penală;
 - 2. de la data la care procurorul a dispus scoaterea de sub urmărire penală în cazurile prevăzute la art.10 alin.1 lit.c), d) și e) din Codul de procedură penală sau a dispus încetarea urmăririi penale în cazul prevăzut la art.10 alin.1 lit.g) din Codul de procedură penală;
 - 3. de la data la care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în cazurile prevăzute la art.10 alin.1 lit.c), d), e) și g) din Codul de procedură penală;
- b) victima s-a constituit ca parte civilă în cadrul procesului penal, cu excepția cazului prevăzut la alin.(1) lit.a) pct.3;
- c) făptuitorul este insolvabil sau dispărut;
- d) victima nu a obținut repararea integrală a prejudiciului suferit de la o societate de asigurare.

(2) Dacă victima s-a aflat în imposibilitate de a formula cererea de compensare financiară, termenul de un an prevăzut la alin.(1) lit.a) se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(3) În cazul în care instanța a dispus disjungerea acțiunii civile, termenul de un an prevăzut la alin.(1) lit.a) curge de la data rămânerii irevocabile a hotărârii prin care a fost admisă acțiunea civilă.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația prevăzută la alin.(1) lit.b).

Art.25 – În cazul în care făptuitorul este necunoscut, victima poate formula cererea de compensare financiară în termen de 3 ani de la data săvârșirii infracțiunii, dacă este îndeplinită condiția prevăzute la art.24 alin.(1) lit.d).

Art.26 – Dacă victima este un minor și reprezentantul legal al acestuia nu a formulat cererea de compensare financiară în termenele prevăzute, după caz, la art.24 sau art.25, aceste termene încep să curgă de la data la care victima a împlinit vârsta de 18 ani.

Art.27 – (1) Compensarea financiară a victimei se acordă pentru următoarele categorii de prejudicii suferite de victimă prin săvârșirea infracțiunii:

- a) în cazul victimelor prevăzute la art.21 alin.(1) lit.a):
 - 1. cheltuielile de spitalizare și alte categorii de cheltuieli medicale suportate de victimă;
 - 2. prejudiciile materiale rezultate din deposedarea, distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor victimei prin săvârșirea infracțiunii;

3. câștigurile de care victima este lipsită datorită săvârșirii infracțiunii;

b) în cazul victimelor prevăzute la art.21 alin.(1) lit.b):

1. cheltuielile de înmormântare;

2. întreținerea de care victima este lipsită datorită săvârșirii infracțiunii.

(2) Compensarea financiară pentru prejudiciile materiale prevăzute la alin.(1) lit.a) pct.2 se acordă în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de compensare financiară.

(3) Sumele de bani plătite de făptuitor cu titlu de despăgubiri civile și indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii se scad din cuantumul compensării financiare acordate de către stat victimei.

Art.28 – (1) Cererea de compensare financiară se depune la tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima și se soluționează de 2 judecători din cadrul Comisiei pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor, constituite în fiecare tribunal.

(2) Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor este alcătuită din cel puțin doi judecători, desemnați pentru o perioadă de 3 ani de adunarea generală a judecătorilor tribunalului.

(3) Adunarea generală a judecătorilor tribunalului desemnează, pentru o perioadă de 3 ani, și un număr egal de judecători supleanți ai judecătorilor care alcătuiesc Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor.

(4) Judecătorii supleanți prevăzuți la alin.(3) participă la soluționarea cererilor de compensare financiară în cazul imposibilității de participare a unuia sau a ambilor judecători care alcătuiesc Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor.

(5) Secretariatul Comisiei pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor este asigurat de unul sau mai mulți grefieri, desemnați de președintele tribunalului.

Art.29 – (1) Cererea de compensare financiară trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, cetățenia, data și locul nașterii, domiciliul, reședința și adresa victimei;

b) data, locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii care a cauzat prejudiciul;

c) categoriile de prejudicii suferite prin săvârșirea infracțiunii care se încadrează în dispozițiile art.27 alin.(1);

d) dacă este cazul, data sesizării și organul de urmărire penală sesizat potrivit art.23;

e) dacă este cazul, numărul și data hotărârii judecătorești sau a actului organului de urmărire penală, prevăzute la art.24 alin.(1) lit.a);

f) calitatea de soț, copil sau persoană aflată în întreținerea persoanei decedate, în cazul victimelor prevăzute la art.21 alin.(1) lit.b);

g) antecedentele penale;

h) sumele de bani plătite cu titlu de despăgubiri de făptuitor sau indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii;

i) cuantumul compensării financiare solicitate.

(2) La cererea de compensare financiară se anexează, în copie, documentele justificative pentru datele înscrise în cerere și orice alte documente deținute de victimă utile pentru soluționarea cererii.

Art.30 – (1) Victima poate solicita Comisiei pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor un avans din compensarea financiară, în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a solicitat avansul.

(2) Avansul se poate solicita prin cererea de compensare financiară sau printr-o cerere separată care poate fi formulată oricând după sesizarea organelor de urmărire penală, dacă este cazul, potrivit art.23 și cel mai târziu în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de compensare. Dispozițiile art.29 se aplică în mod corespunzător în cazul în care avansul este solicitat printr-o cerere separată, în care se menționează și stadiul procedurii judiciare.

(3) Avansul se acordă dacă victima se află într-o situație financiară precară.

(4) Cererea victimei privind acordarea unui avans din compensarea financiară se soluționează în termen de 30 de zile de la data solicitării, de 2 judecători din cadrul Comisiei pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor.

(5) În cazul respingerii cererii de compensare financiară, victima este obligată la restituirea avansului, cu excepția cazului în care cererea de compensare financiară a fost respinsă numai pentru motivul că făptuitorul nu este insolubil sau dispărut.

(6) Victima care a beneficiat de un avans din compensarea financiară este obligată la restituirea acestuia dacă nu a depus cererea pentru compensarea financiară în termenele prevăzute, după caz, la art.24, art.25 sau art.26.

Art.31 – (1) Cererea de compensare financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensarea financiară se soluționează în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(2) Participarea procurorului este obligatorie.

(3) În vederea soluționării cererii, Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor în complet format din 2 judecători poate audia persoane, poate solicita documente și poate administra orice alte probe pe care le consideră utile pentru soluționarea cererii.

(4) Soluționând cererea de compensare financiară sau cererea privind acordarea unui avans din compensarea financiară, Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor în complet format din 2 judecători poate pronunța, prin hotărâre, una dintre următoarele soluții:

- a) admite cererea și stabilește cuantumul compensării financiare sau, după caz, al avansului din compensarea financiară;
- b) respinge cererea, dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute în prezenta lege pentru acordarea compensării financiare sau, după caz, a avansului din compensarea financiară.

(5) Hotărârea prin care s-a soluționat cererea de compensare financiară sau cererea privind acordarea unui avans din compensarea financiară se comunică victimei.

(6) Hotărârea poate fi atacată cu recurs la curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art.32 – Comisia pentru compensarea financiară a victimelor infracțiunilor are obligația de a informa organul de urmărire penală sau instanța investită cu judecarea infracțiunii ori, după caz, instanța investită cu soluționarea acțiunii civile, cu privire la cererea de compensare financiară ori cu privire la cererea prin care victima a solicitat un avans din compensarea financiară.

Art.33 – (1) Fondurile necesare pentru acordarea compensării financiare și a avansului din compensarea financiară a victimelor se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) Plata compensării financiare și a avansului din compensarea financiară a victimelor se asigură de compartimentele financiare ale tribunalelor, în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost acordată compensarea financiară sau un avans din compensarea financiară.

(3) Statul, prin Ministerul Justiției, se subrogă în drepturile victimei care a beneficiat de compensare financiară sau de un avans din compensarea financiară pentru recuperarea sumelor plătite acesteia.

Art.34 – (1) Cererea de compensare financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensarea financiară pot fi formulate de reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție.

(2) Cererea de compensare financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensarea financiară pot fi formulate și de organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției victimelor, dacă sunt semnate de victimă, cuprind datele prevăzute la art.29 alin.(1) și sunt anexate documentele prevăzute la art.29 alin.(2). În cazul în care avansul este solicitat printr-o cerere separată, în cerere se menționează și stadiul procedurii judiciare.

(3) Cererea de compensare financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensarea financiară sunt scutite de taxa de timbru.

Capitolul VI

Dispoziții finale

Art.35 – Denumirea „servicii de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate” sau denumirea „servicii de reintegrare socială și supraveghere” prevăzută în Ordonanța Guvernului nr.92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.129/2002, precum și în alte acte normative, se înlocuiește cu denumirea “servicii de probațiune și protecția victimelor”.

Art.36 – Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.